

[: Pán Bůh náš, Pán Bůh náš, my jsme jeho děti, :]
bude-li nás tu chcet mít, musí nás živiti.

1754.

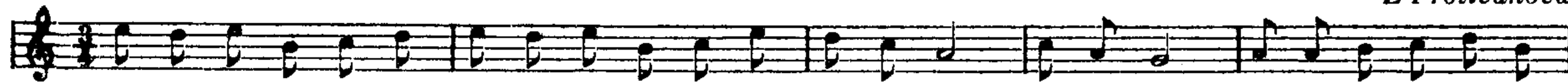

Pro-pil ga-zda vo - ly a ga-zdi-na krá - vy; po-rad-me sa, mu - žu, pro-pi-jme i chý - žu.

Propil gazda voly a gazdina krávy;
poradme sa, muži, propijme i chýžu.

1755.

Z Protivanova

Sto - nó ho - spo - dy - ně po ce - lé dě - di - ně na - po - řád, na - po - řád. Mně má ta - ky sto - ne,

je - stli mně do - sto - ne, bu - du, Bo - že, tu - ze rád.

Stonó hospodyně
po celé dědině
[: napořád. :]
Mně má taky stone,
jestli mně dostone,

budu, Bože, tuze rád.

Vezno sobě hinó,
šafářovo dcero
ze dvora.

Vona má sokničko
lemované všecko
dokolečka, dokola.

1756. (Sr. nápěv 196 [419])

U - dě - la - li Ba - ča - lá - ci ko - ry - to, ne - vě - dě - ly sta - ré ba - by, nač je to;

až jim je - den Ba - ča - lá - ček po - vě - děl, že prý je to ko - ry - te - čko na pro - dej.

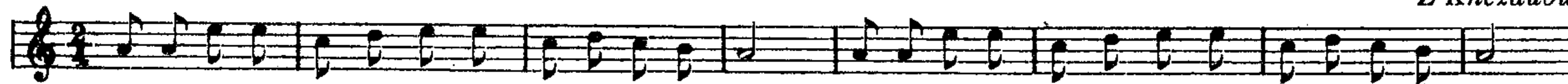
Udělalí Bačaláci¹⁾ koryto,
nevěděly staré baby, nač je to.
Až jim jeden Bačaláček pověděl,
že prý je to korytečko na prodej.

Dycky praj se Bačaláci divili,
proč by jejich ženy zubů tratily.
Odepsala stará baba penzlíkem,
že prý do nich tuze melú jazykem.

¹⁾ Bajčaláci, čapaláci, papučáci, krpčáři.

1757.

Z Kněždubu

Stávaj, stávaj, ho - spo - dá - řu, stá - vaj, le - ni - vý, vše - cí ftá - ci po - vstá - va - li, le - tá k snída - ní.

Ej, na-před le - tí kos, to je ten dra - hý host, za ním le - tí kře - pe - len - ka, jiných ftá - ků dost.